

Arrest

nr. 225 311 van 28 augustus 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. RIAD
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. RIAD en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 18 mei 2015 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 3 augustus 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 26 april 2015 in Oostenrijk (Eurodac).

1.2. Op 28 mei 2015 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 2 juli 2015 werd verzoeker een "*beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten*" (bijlage 26^{quater}) ter kennis gebracht. Op 14 juli 2015 werd verzoeker overgebracht naar de verantwoordelijke lidstaat voor zijn verzoek om internationale bescherming, namelijk Oostenrijk.

1.4. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 1 augustus 2015 België opnieuw is binnengekomen, diende op 3 augustus 2015 een volgend verzoek om internationale bescherming in. Op 29 januari 2016 nam de commissaris-generaal de "beslissing tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag".

1.5. Op 31 januari 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 januari 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 03/08/2015

Overdracht CGVS: 26/01/2016

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming organiseerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 12 maart 2018 van 9 uur tot 13 uur een persoonlijk onderhoud. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Niels De Wilde, loco meester Yasmine Vuylsteke, was aanwezig gedurende de volledige duur van het onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Shamati, gelegen in het district Mehtarlam, provincie Laghman. U ging niet naar school en bent ongehuwd.

Toen u op een dag uw geiten water uit de rivier liet drinken, werd u aangesproken door een persoon die u vroeg waarom u geen islamstudies volgde. Ook vertelde hij u dat het een schande was dat buitenlanders zich kwamen moeien in Afghanistan en dat daartegen moest worden opgetreden. Hij droeg u op de juiste studies te gaan volgen. Terug thuis, vertelde u alles aan uw ouders. Uw vader stelde u meteen gerust en vertelde u dat iemand een grap met u moet hebben uitgehaald. U ging terug naar dezelfde plaats, waar u opnieuw werd aangesproken. U vertelde dat uw vader dacht dat iemand een grap met u uithaalde, waarna u werd aangespoord nogmaals met uw ouders te gaan praten. In de nacht die daarop volgde werd er aangeklopt bij u thuis. De taliban vielen uw huis binnen waarna u hardhandig uit het huis werd gesleurd. Ze poogden u te ontvoeren. Toen u echter kon ontsnappen, werd u langs achteren hard neergeslagen. U raakte buiten bewustzijn en de taliban trokken weg. Uw vader sprak met de mallek die erop aanstuurde dat u het land diende te verlaten voor uw eigen veiligheid.

Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

U vertrok in het jaar 1393 Afghaanse kalender (2014/2015 Gregoriaanse kalender). Na een reis van twee maanden kwam u aan in België, waar u op 18 mei 2015 een eerste verzoek voor internationale bescherming indiende. Omdat u reeds in Oostenrijk een verzoek had ingediend, werd u op 14 juli 2015 opnieuw naar Oostenrijk gebracht. Eenmaal aangekomen in Oostenrijk vertrok u opnieuw naar België, waar u op 3 augustus 2015 een nieuw verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw identiteit en vluchtmotieven legt u uw origineel Afghaans identiteitsdocument (taskara) voor, een kopie van de taskara van uw vader en de briefomslag waarmee u deze werden opgestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U laat uitschijnen dat u door het incident dat met u gebeurde in Afghanistan aan geheugenproblemen lijdt (zie notities CGVS, d.d. 12/03/2018, p. 20-21). Er moet echter worden opgemerkt dat u deze eventuele geheugenproblemen niet staft met een medisch attest, hoewel een persoon tweemaal zou zijn langsgesproken in het opvangcentrum waar u verbleef. Ook bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS maakte u geen melding van eventuele geheugenproblemen wanneer u daartoe de kans werd geboden (CGVS, p. 2) noch maakte u bij de DVZ melding van geheugenproblemen. Ook liet u na aan te tonen dat uw verklaarde geheugenproblemen uw vermogen om adequate verklaringen af te leggen zouden beïnvloeden. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering geheugenproblemen te hebben.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient echter te worden besloten dat u er niet in slaagt het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ervan te overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient

immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt heel uw leven als zoon van een landbouwer in het dorp Shamati, district Mehtarlam, provincie Laghman te hebben gewoond tot uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 2).

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 26 mei 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoont dat u 22 mei 2015 een leeftijd heeft die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Uit het feit dat u zowel bij uw eerste verzoek op 18 mei 2015 verklaarde 16 jaar en 3 maanden oud te zijn, u bij uw tweede verzoek op 3 augustus 2015, nadat u reeds kennis had genomen met de beslissing van de dienst Voogdij, bleef vasthouden aan de door u initieel opgegeven leeftijd en aanhaalde 16 jaar en 6 maanden oud te zijn en u ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 16 jaar op 18/07/1393 AK (10/10/2014 GK), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw identiteit op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara.

Bovendien kunnen er ook vormelijk vragen worden gesteld bij de door u neergelegde taskara, die verder een smet werpen op de authenticiteit ervan. Zo blijkt dat bepaalde handtekeningen op deze taskara gewoonweg mee gekopieerd werden met het document en dat ook het serienummer bovenaan gekopieerd werd. Informatie in het dossier toont aan dat het identificatienummer dat bovenaan een taskara staat steeds wordt gestempeld. U beweert nochtans dat u deze taskara zelf bent gaan afhalen (CGVS, p. 20). Tot slot legt u ook ongeloofwaardige verklaringen af over uw taskara. Zo is het frappant dat u, hoewel u deze dus zelf bent gaan afhalen, niet meer exact kunt aanhalen wanneer u deze bent gaan afhalen. U twijfelt namelijk tussen een maand of enkele dagen voor uw vertrek (CGVS, p. 6). Gezien u aangeeft ongeveer twee maand onderweg te zijn geweest van Afghanistan naar België (CGVS, p. 20) en u een verzoek indiende op 18 mei 2015, moet uw taskara volgens uw beweringen zijn afgehaald rond midden februari 2015. De taskara die u neerlegt is echter afgestempeld op 10 oktober 2014, ruim een half jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Hiermee geconfronteerd haalt u plots aan geheugenproblemen te hebben. Zoals eerder aangehaald kan daar geen geloof aan worden gehecht. De vaststelling dat u een dubieus document neerlegt om uw identiteit aan te tonen en er tegenstrijdige verklaringen over aflegt, ondermijnt dan ook ten stelligste uw algemene geloofwaardigheid en roept heel wat vragen op bij uw voorgehouden identiteit. Bovendien is ook de taskara van uw vader die u neerlegt een gekopieerd exemplaar, waardoor de echtheid van dit document niet kan worden nagegaan.

U bent er vervolgens niet in geslaagd uw profiel van ongeschoolde landbouwerszoon aannemelijk te maken, alsook bent u er niet in geslaagd een zicht te geven in de financiële situatie van uw gezin in Afghanistan (CGVS, p. 4 & 7). Het is onaannemelijk dat uw vader, die oud was en niet alles meer zelf kon doen, zijn drie jerip land soms door een andere landbouwer liet bewerken en u, zijn enige zoon, niet opdroeg het veld te verbouwen (CGVS, p. 7). Gevraagd wat u dan wel deed, zegt u kortweg dat u niets deed, u ontbijt en lunch naar uw vader bracht en voor de rest wat rondging en speelde (CGVS, p. 7). Nochtans had u, zoals eerder gesteld, reeds een leeftijd bereikt waarvan mag worden verwacht dat die zijn oudere vader steevast op de familiale landbouwvelden diende te helpen, gezien de overlevingscultuur in Afghanistan waar elke helpende hand meer dan welkom is.

Gepeild naar het gezinsinkomen legt u, als enige zoon, evenmin geloofwaardige verklaringen af. Zo weet u niet hoe uw vader de meeropbrengst rijst verkocht, weet u niet of hij zijn gecultiveerde graan verkocht en vraagt u zich tot de dag van uw onderhoud op het CGVS ook af hoe hij eigenlijk aan een inkomen geraakte om huishoudspullen te kopen (CGVS, p. 8). De vraag of er naast de opbrengst van de velden nog iets was dat geld voor het gezin opbracht, beantwoordt u bovendien in eerste instantie negatief (CGVS, p. 8), om op het eind van uw persoonlijk onderhoud plots aan te halen dat uw vader soms jonge geiten verkocht (CGVS, p. 22).

Over de prijs die hij daarvoor kreeg, zijn uw verklaringen echter incoherent met de objectieve informatie in het dossier. U verklaart dat hij voor zo een jonge geit minimum 8.000 afghani kreeg (CGVS, p. 22), terwijl de prijs voor een geit fluctueert van minimum 1.000 tot maximum 6.500 afghani. Ook gevraagd naar de manier hoe uw vader uw vlucht uit Afghanistan naar Europa bekostigde, heeft u het raden, wat niet zomaar kan worden aangenomen (CGVS, p. 8). Van iemand die zijn thuisland verlaten heeft, en zeker van de enige zoon, mag worden verwacht dat die op de hoogte is hoe zijn reis betaald werd, wie eventueel dient te worden terugbetaald en hoe die persoon dan moet worden terugbetaald, allemaal zaken waar u blijkbaar niet op de hoogte van bent (CGVS, p. 8).

Ook uw kennis over het landbouwgebeuren in uw regio van herkomst is veel te ontoereikend voor iemand die er van zijn geboorte tot zijn vertrek naar Europa zou hebben gewoond. U verklaart dat uw vader graan en rijst verbouwde (CGVS, p. 7). Hoewel u aantoont de Afghaanse maanden correct te hanteren (CGVS, p. 5) en correct de oogst- en zaaitijden van graan kunt schetsen, zegt u in eerste instantie uiterst merkwaardig dat rijst gezaaid wordt in de maand saratan (juni/juli) om het te oogsten in de maand jauza (mei/juni) (CGVS, p. 8). Op het eind van het onderhoud, wanneer u wordt geconfronteerd met uw ongeloofwaardig geacht profiel van landbouwerszoon, herstelt u deels deze merkwaardige bewering en zegt u correct dat rijst in akrah (oktober/november) wordt geoogst (CGVS, p. 23). Rijst wordt in uw regio echter reeds in april gezaaid, en niet twee maand later zoals u beweert. Wanneer dan dieper wordt ingegaan op de teelt van graan, stopt uw kennis echter al onmiddellijk, wat doet uitschijnen dat u de zaai- en oogsttijden heeft ingestudeerd. Gepeild naar ziektes die de oogst van rijst kunnen beïnvloeden, benadrukt u daar niets vanaf te weten omdat uw vader zich daarmee bezig hield (CGVS, p. 9). Evenmin kunt u die vraag voor graan beantwoorden (CGVS, p. 9). Naast rijst en graan haalt u ook aan dat landbouwers uit uw regio komkommers teelden (CGVS, p. 21). Maar op de vraag wanneer deze groenten gezaaid moeten worden, moet u het antwoord alweer schuldig blijven. Vervolgens legt u ook weinig verhelderende verklaringen af over het hoeden van geiten (CGVS, p. 9). Zo verklaart u dat uw geiten eens per jaar lammerden, maar hoe lang ze drachtig zijn weet u dan weer niet (CGVS, p. 22). U weet enkel te zeggen dat ze tien maand nadien een lam werpen (GVS, p. 22). In werkelijkheid duurt de dracht van een geit vijf maand. Over hun ziektes zegt u dan weer dat ze soms diarree of een lopende neus hadden en soms moesten hoesten (CGVS, p. 22). Gevraagd wat u deed om hen dan te genezen van deze ziektes, zegt u dat uw vader medicijnen kocht, zonder te kunnen preciseren welke (CGVS, p. 22). Gevraagd naar ander ziektes, die meer typisch zijn voor geiten, kunt u enkel zeggen dat ze gedehydrateerd kunnen zijn. Meer niet (CGVS, p. 22). Gevraagd van wat een geit diarree krijgt, zegt u logischerwijs correct dat dit van het eten van druiven en watermeloen kan zijn, al lijkt het weinig geloofwaardig dat plattelandsbewoners in Afghanistan druiven en watermeloenen aan geiten zullen geven, niet alleen wegens de kostprijs ervan, maar ook omdat geitenhoeders toch op de hoogte moeten zijn van de neveneffecten van het geven van fruit in het algemeen. Uw antwoord, dat sommigen het wisten, anderen niet en dat u er niet steeds was om het hen te zeggen, is weinig ernstig, gezien uw afkomst uit een landbouwgemeenschap die zo kenmerkend is voor uw plaats van herkomst (CGVS, p. 23). Bovendien is het frappant dat u niet weet wanneer de watermeloenen geoogst worden, of in de bazaar liggen omdat u aangeeft dat er geen watermeloenen geteeld worden in uw streek en dat u niet kunt preciseren wanneer de druiven rijp zijn (CGVS, p. 23). Nochtans worden er zeker wel druiven geteeld in Laghman, aldus de informatie in het dossier. Van parasieten bij geiten heeft u dan weer nog nooit gehoord, noch heeft u weet van kleine diertjes die op of onder de huid van uw geiten konden leven (CGVS, p. 22). Nochtans toont info aan dat geiten last kunnen hebben van allerlei parasieten of meer specifieke ziektes. Tot slot is het uiterst frappant voor de zoon van een landbouwer dat u amper informatie kunt geven over overstromingen die de laatste jaren heel wat velden vernietigden in Laghman. U verklaart dat er soms een overstroming plaatsvond, maar niet veel (CGVS, p. 11). U herinnert zich in eerste instantie een van drie jaar voor uw onderhoud op het CGVS, rond 2015 dus, dat er huizen in uw dorp vernield werden, maar vertelt, na wat doorvragen, in tweede instantie dat er dan weer geen schade in uw dorp was en dat u van andere plaatsen geen kennis hebt (CGVS, p. 12). U vertelt er zelfs bij dat deze eigenlijk zelfs geen overstroming kon genoemd worden, en een overstroming voor deze herinnert u zich dan weer niet. Deze verklaringen zijn niet ernstig voor iemand die uit Laghman afkomstig zou zijn tot het moment van zijn vertrek. Info toont aan dat er zowel in 2013 als 2014 een overstroming plaatsvond in uw regio, met heel wat schade tot gevolg. De vaststelling dat u amper op de hoogte bent van het landbouwgebeuren in en rond uw dorp, en er bovendien foutieve en weinig geloofwaardige verklaringen over kunt afleggen, ondermijnt ten stelligste uw bewering uit deze landbouwgemeenschap afkomstig te zijn.

Ook over maatschappelijke zaken legt u allerminst geloofwaardige verklaringen af. Zo is het weinig geloofwaardig dat iemand die heel zijn leven op dezelfde plaats heeft gewoond niet weet wanneer een schooljaar er van start gaat (CGVS, p. 5).

Hoewel u te kennen geeft dat het schooljaar na de zomer start en u correct de maanden van de zomer en herfst kunt opsommen, slaagt u er niet in de maand te preciseren wanneer schoolkinderen zich opnieuw achter de schoolbanken moesten vestigen. Ook weet u niet of er nog andere vakanties doorheen het jaar plaatsvonden of wanneer de kinderen hun examens dienden af te leggen. Uw verklaring dat u zelf nooit school heeft gelopen werd eerder reeds ongeloofwaardig geacht. Dat u ook geen schoolgaande vrienden heeft, is enerzijds niet aannemelijk, maar anderzijds ook niet nodig om te weten wanneer anderen van uw dorp naar school gingen, nadat ze maanden thuis hadden gezeten of vice versa. Vervolgens weet u correct te melden dat volwassenen hun voorkeur voor de presidentsverkiezingen in 2014 konden uitbrengen in de moskee van uw dorp (CGVS, p. 10). U verklaart dat er op de dag van de verkiezingen een bomaanslag heeft plaatsgevonden. Vreemd dat u dan niet weet of mensen daar effectief hun stem konden gaan uitbrengen (CGVS, p. 11), indien er daadwerkelijk een bomaanslag zou hebben plaatsgevonden. Tot slot legt u inzake grote wegenwerken in uw regio de laatste jaren verklaringen af die niet stroken met de informatie in het dossier. U beweert dat er nooit iets werd ondernomen op de weg die loopt van het dorp Gumayn naar Shamati (CGVS, p. 13). Nochtans werd die weg eind 2010 onder handen genomen, wat een grote positieve impact had op de plaatselijke bevolking. En waar ervoor niemand op de brug van uw dorp kon rijden met zijn voertuig, konden vanaf dan de kleinere voertuigen moeiteloos passeren. Het mag verwondering heten dat u deze vooruitgang niet zou hebben opgemerkt.

Tot slot wordt de conclusie dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegt over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België versterkt door uw gebrekkige kennis inzake de veiligheidssituatie in Mehtarlam de jaren voor uw vertrek. U heeft enkel weet van een aanslag op dokter Abdullah en Hesmatulah, maar alweer stukt uw kennis wanneer wordt doorgevraagd (CGVS, p. 13). Van dokter Abdullah zegt u dat het een oudere was en hij een leider was in Laghman. Wanneer hij effectief gedood werd weet u niet te vertellen. Over de dood van Hesmatulah zegt u dan weer zeer algemeen dat iemand hem doodde en dat ook deze persoon het hoofd van Laghman was. De vraag of hij dan de gouverneur was, ontwijkt u door te zeggen dat uw vader u verteld had dat hij het hoofd was en een jihadicommandant (CGVS, p. 13). Nog frappanter dan deze wel zeer beperkte kennis is uw onvermogen om andere voorbeelden te geven van al dan niet dodelijke incidenten die gebeurd zijn in en rond de stad Mehtarlam (CGVS, p. 13 & 21). Informatie in het dossier toont aan dat er in het jaar voor uw vertrek heel wat aanslagen plaatsvonden in en rond uw provinciehoofdstad, met jammer genoeg dodelijke burger- en overheidsslachtoffers als gevolg. In het door u gekende Hakimabad (CGVS, p. 12), werden in 2013 zelfs zeven leden van eenzelfde familie gedood toen hun wagen op een bembom botste. Ook vond er op een ander moment een veldslag plaats in een checkpoint waarbij vijf arbaki's gedood werden en zes gewond. Het is niet aannemelijk dat u niet gehoord zou hebben van deze en andere aanslagen nabij Mehtarlam waarbij burgers gewond of gedood werden (zie administratief dossier). Gevraagd of u kennis hebt van een aanslag op een begrafenis van een belangrijk persoon, zegt u zeer algemeen dat er een arbaki gedood werd en er een aanslag op zijn begrafenis had plaatsgevonden (CGVS, p. 14). Waar die aanslag plaats had gevonden is u echter vreemd, zelfs of deze in Mehtarlam had plaatsgevonden, weet u niet. Ook wanneer deze had plaatsgevonden en of er mensen werkzaam voor de overheid om waren gekomen, weet u niet te vertellen. Nochtans vond deze aanslag slechts enkele maanden voor uw beweerde vertrek uit Laghman plaats, vond deze aanslag in Mehtarlam zelf plaats en vielen er zeker zestien doden onder wie het hoofd van de misdaadafdeling en drie andere agenten. Opnieuw mag het verwondering heten dat u een enkele bijkomende informatie kunt geven bij deze toch wel indrukwekkende aanslag.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Shamati, gelegen in het district Mehtarlam, provincie Laghman niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar

het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Mehtarlam, noch dat u daar ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 12/03/2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde profiel van landbouwerszoon, poogt u uw landbouwkennis deels te herstellen, zoals eerder reeds werd aangetoond. U verklaart ook iedere informatie die u had te hebben verteld (CGVS, p. 23). U werd bij aanvang van uw onderhoud (CGVS, p. 2) echter duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband.

Er werd uitdrukkelijk bevestigd dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Laghman heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofd niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. De briefomslag toont aan dat uw documenten u vanuit Afghanistan werden opgestuurd, zonder dat dit iets zegt over uw verblijfplaatsen en asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- artikelen 3 en 13 van het EVRM;
- artikelen 48/3, 48/4, 48/5, § 3, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet;
- artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat de bestreden beslissing geen onderzoek voert naar de ingeroepen vrees voor vervolging door de taliban, omdat zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België niet aannemelijk wordt geacht. De bestreden beslissing heeft echter geen rekening gehouden met het profiel van verzoeker, zijnde een ongeschoolde jongeman van *“16 jaar oud (18 jaar volgens de leeftijdtest toen hij zijn land verlaten heeft”*, die enkel Pashtu spreekt en afkomstig is uit een landbouwersfamilie in een regio waar de taliban minstens een grote invloed heeft. Deze elementen maken het voor verzoeker moeilijk om te antwoorden met de *“precieze en abstracte vragen van het CGVS”*. Verzoeker weerlegt de motieven van de bestreden beslissing op verschillende punten.

In een eerste onderdeel – *“geen onmogelijkheid om nood aan bescherming te onderzoeken en naleving medewerkingsplicht”* – stelt verzoeker dat het loutere feit dat de commissaris-generaal zijn verklaringen niet aannemelijk vindt, niet betekent dat hij een gebrek aan medewerking vertoont. Verzoeker wijst erop dat hij alle vragen beantwoordde en alle documenten in zijn bezit overmaakte. Zijn verklaringen zijn niet leugenachtig, noch onredelijk maar wel plausibel en aannemelijk, aldus verzoeker. De commissaris-generaal toont dan ook niet aan dat verzoeker geen *“oprechte inspanning”* heeft geleverd bij het leveren van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming zoals bepaald door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Hij meent bovendien dat de commissaris-generaal zijn samenwerkingsplicht heeft geschonden door zijn verzoek om internationale bescherming *“op een bijzonder lichtzinnige wijze”* te onderzoeken en verwijst hierbij naar artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU. Hij meent immers dat *“In casu heeft verwerende partij zich beperkt tot het toetsen van verzoekers kennis omtrent zijn regio van herkomst, op grond van onvolledige informatie, zonder rekening te houden met de realiteit en de context (zie infra)”*.

Verzoeker meent hierbij dat, zelfs indien er getwijfeld kan worden aan verzoekers voorgehouden verblijf in zijn regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België, dit in geen geval tot gevolg kan hebben dat zijn nood aan bescherming niet zou kunnen worden onderzocht. De bestreden beslissing betwijfelt immers niet dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Laghman in Afghanistan, een regio waarvan sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker vraagt dan ook om de toepassing van *“het voordeel van de twijfel conform artikel 48/7 Vreemdelingenwet (zie tevens infra)”*. Hij verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad (RvV 3 juli 2018, nr. 206 450 en RvV 18 september 2018, nr. 209 550). De commissaris-generaal stelt immers nergens dat verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt.

Verzoeker wijst er verder op dat *“de bestreden beslissing in geen geval eindigt door te stellen of een terugkeerbesluit al dan niet leidt tot indirect refoulement”*. Hij verwijst hierbij naar het arrest *“Diakité t. CGVS”*, C-285/12 van het Hof van Justitie van 18 juli 2013, waaruit volgens hem blijkt dat *“de subsidiaire bescherming vooral een op het beginsel van non-refoulement gebaseerde bescherming is”* en het aldus *“weldegelijk tot de taak van de asielinstanties [behoort] om te beoordelen of een verwijderingsbeslissing het beginsel van non-refoulement zou miskennen”*.

In een tweede onderdeel, waarbij ingegaan wordt op verzoekers geloofwaardigheid, volhardt verzoeker in zijn verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België. Hij wijst erop dat de motieven van de bestreden beslissing onjuist zijn en geen rekening houden met zijn profiel. Bovendien hebben de gestelde vragen omtrent de zaai- en oogsttijden van gewassen, de prijs en draagtijd van geiten, en de kennis van periodes van schoolvakanties geen betrekking op zijn recent verblijf in zijn dorp van herkomst, zodat deze de geloofwaardigheid van dit recent verblijf niet mogen ondermijnen.

Wat de bewijswaarde van de door hem neergelegde taskara's betreft, wijst verzoeker erop, ter verklaring van het neerleggen van een kopie van de taskara van zijn vader, dat het onredelijk zou zijn om van hem te eisen of te verwachten dat hij de originele versie van de taskara van zijn vader zou bekomen, omdat zijn vader deze nodig heeft. Wat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over het afhalen van zijn eigen verklaringen betreft, verwijst verzoeker naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud hierover en licht hierbij toe dat *“Verwerende partij heeft verzoeker in de verwarring gebracht aangezien verwerende partij de vraag omtrent de afgifte van zijn taskara stelde, ervan uitgaande dat verzoeker in de seizoenen vertrok dat de graan klaar was. Verzoeker stelde echter dat hij zijn taskara is gaan afhalen in het seizoen van het graan, niet dat hij in diezelfde periode vertrok”*.

Waar de bestreden beslissing verder stelt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet zou dienen te helpen op de familiale landbouwgronden, gelet op de *“overlevingscultuur in Afghanistan”*, wijst verzoeker erop dat het administratief dossier geen informatie bevat over dergelijke *“overlevingscultuur”* noch over de gebruiken en gewoontes in verband met de tewerkstelling van kinderen door hun familieleden. Hij meent verder dat de commissaris-generaal eraan voorbijgaat dat hij toen nog minderjarig was en dus als kind zou dienen te werken. Verzoeker meent dan ook dat *“verwerende partij geen blote beweringen mag maken omtrent de Afghaanse samenleving, meer bepaald voor landbouwersgezinnen afkomstig uit Shamati, maar haar beslissing dient te stoelen op objectieve, verifieerbare informatie omtrent de regio van herkomst van verzoeker”*. Hij citeert ter staving van dit betoog uit informatie van *“G. Westerveen, toenmalige directeur van de UNHCR te Brussel”* en het BCHV waar de onderzoeksmethode van het CGVS wordt bekritiseerd en naar rechtspraak van de Raad (RvV 16 februari 2012, nr. 75 314) waaruit blijkt dat de commissaris-generaal moet aantonen dat de verzoeker om internationale bescherming bepaalde informatie redelijkerwijze moet weten. Hij meent dat dit *in casu* kan worden toegepast op zijn zaak. Verzoeker wijst er verder op dat zijn vader samenwerkte met andere landbouwers in bepaalde periodes en dat hij meermaals aangaf tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij zelf niet op het land werkte. Hij meent echter dat van hem de kennis van een landbouwer wordt verwacht, wat hij aldus niet is.

Verzoeker benadrukt verder dat hij *“voor het overige”* correcte informatie gaf over zijn dorp en de activiteiten van zijn vader waaruit zijn herkomst uit het dorp Shamati blijkt. Zijn kennis over de oogst van graan en rijst en de geitenteelt in de provincie Laghman stemt immers overeen met de informatie van de *“website van de Afghan agriculture”*. Uit zijn verklaringen en de in het administratief dossier beschikbare informatie blijkt dat zijn kennis over de oogst- en zaaitijden van graan correct waren. Wat de zaai- en oogsttijden van rijst betreft, wijst verzoeker naar zijn verklaringen hierover. Hij citeert uit de informatie van de *“website van de Afghan agriculture”* waaruit blijkt dat men weinig informatie heeft over de cultivering van rijst in Afghanistan. Verzoekers verklaringen over de oogstperiode van rijst stemmen bovendien overeen met de beschikbare informatie. Inzake de zaaiperiode van rijst stelt de bestreden beslissing dat deze in april plaatsvindt, doch verzoeker wijst erop dat de rijst daarna nog verwerkt moet worden in de maanden juni/juli, hetgeen overeenstemt met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de zaaitijd van rijst. Verzoeker wijst er immers op dat uit informatie toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 4) blijkt dat er meerdere momenten belangrijk zijn bij het zaaien: *“Nursery” in april, vervolgens “Transplanting” in juni-juli*. Verzoeker verklaarde verder correct hoe de oogst van rijst gebeurt. Verzoeker benadrukt nog dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft uitgelegd welke moeilijkheden er kunnen voorkomen bij het oogsten.

Verzoeker licht verder nog toe dat *“Het is duidelijk dat de dossierbehandelaar de vragen omtrent de landbouw heeft gesteld op basis van het document van de Universiteit van California (UC Davis) over de Afghaanse landbouw (zie administratief dossier en onze stukken 3-4), Echter, het feit dat verzoeker niet alles kan vermelden dat zich in dat document bevindt, betekent niet dat hij liegt of de kennis die hij heeft, zou hebben ingestudeerd.*

Verzoeker wijst er nogmaals op aan dat verwerende partij rekening moet houden met het feit dat verzoeker niet werkte als landbouwer maar zijn vader landbouwer is.

Verder moet nogmaals worden onderstreept dat het document van de UC Davis werd opgesteld door onderzoekers en wetenschappers: in geen geval kan men verwachten dat verzoeker deze informatie zou kennen. Dit is nochtans duidelijk hoe verwerende partij het gehoor heeft georganiseerd en hieruit foutieve gevolgen uit trekt. Van verzoeker kan immers redelijkerwijze niet worden verwacht dat hij dit allemaal weet aangezien hij zelf niet op de velden werkte en nog minderjarig was.

Dat verzoeker niet weet wanneer andere landbouwers hun komkommers teelten is ook allesbehalve merkwaardig te noemen; als kind niet weten wat andere volwassenen, waarmee je geen enkel contact hebben, precies als werk doen, is niet merkwaardig.

Verzoeker gaf bovendien veel informatie over rijst, elementen die hij niet zou kunnen weten indien hij niet afkomstig was uit zijn dorp en zijn vader niet landbouwer zou zijn.”

Verzoeker gaat verder in op de in de bestreden beslissing aangehaalde gebreken in zijn kennis over de draagtijd, ziektes en prijzen van geiten. Wat de vragen inzake de draagtijd van een geit betreft, verwijst verzoeker naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en licht hierbij toe dat: *“Op de volgende vraag, hoe lang geiten dan zwanger zijn, antwoordt verzoeker dat hij het niet weet maar in de vorige vraag, gaf hij eigenlijk al het antwoord.*

Zijn antwoord komt er dus neer dat de duur van de dracht ongeveer 6 maanden is. De gemiddelde duur van de dracht van een geit varieert tussen 142 en 159 dagen is (zie administratief dossier CGVS), hetzij tussen 4-5 maanden. Verzoekers antwoord is dan ook niet manifest fout, zeker als er rekening wordt gehouden met zijn ongeschoold profiel.

Als hij dan verder aangeeft dat sommige geiten slechts 1x in 10 maanden een lammetje krijgen, betekent dit niet dat een geit 10 maanden zwanger is maar dat ze gemiddeld 1 lam ter wereld brengen."

Verzoeker merkt verder op dat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de ziektes van geiten overeenstemmen met de objectieve informatie hierover (verzoekschrift, stuk 5) en wijst er verder op dat uit zijn verklaringen tevens blijkt dat hij niet begreep wat parasieten zijn. Hij meent dat "[h]et is niet manifest onredelijk dat verzoeker niet weet wat parasieten zijn noch of geiten hiervan last kunnen hebben. Verwerende partij houdt geen rekening met het ongeschoold en jong profiel van verzoeker die zijn vader slechts op de velden hielp door eten te brengen en zelf geen landbouwactiviteiten had. Voorts toont verwerende partij niet aan dat hij dit redelijkerwijze zou moeten weten". Verzoeker verwijst verder naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over het feit dat geiten doodgaan van het eten van te veel brood en wijst erop dat hij deze kennis enkel kan hebben indien hij effectief in contact is geweest met geiten in zijn dorp.

Verzoeker wijst er verder op dat de in het administratief dossier beschikbare informatie inzake de verkoopprijs van geiten enkel informatie betreft over de geitenmarkt in Baghlan en Nangarhar. Het valt aldus niet uit te sluiten dat geiten in Laghman aan een hogere prijs verkocht kunnen worden. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de prijs afhankelijk is van de periode, het gewicht, de leeftijd en de plaats van aankoop. Zijn antwoord is dan ook niet fout, noch kennelijk onredelijk.

Wat zijn lacunaire kennis over de teelt van watermeloenen en druiven in zijn regio betreft, benadrukt verzoeker, onder verwijzing naar objectieve informatie, dat watermeloen weinig geteeld wordt in Afghanistan omwille van de droogte en alvast niet in de provincie Laghman. Het is dan ook niet onredelijk dat verzoeker niet weet wanneer zijn vader deze kan kopen op de markt. Bovendien kan hij de oogst- en zaaitijden van druiven niet weten aangezien zijn vader geen druiven teelde.

Verzoeker benadrukt verder dat de overstromingen die in 2013 en 2014 plaatsvonden en waar hij volgens de bestreden beslissing van op de hoogte moet zijn plaatsvonden in Mehterlam. Uit geen enkel stuk uit het administratief dossier blijkt dat de overstromingen ook het dorp van verzoeker hebben geraakt, zodat de commissaris-generaal niet aantoont dat verzoeker dit diende te weten. Hij benadrukt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat er drie jaar geleden een overstroming plaatsvond in zijn dorp, maar dat hij niet wist of er in andere plaatsen overstromingen waren.

Verzoeker meent verder dat het niet "opmerkelijk" is dat hij de maand waarin het schooljaar start en de periodes van schoolvakanties buiten de zomer niet weet, gezien hij zelf niet naar school ging. Hij gaf echter wel een correct antwoord met betrekking tot de start van het schooljaar, gezien hij verklaarde dat dit na de zomer begint. Hij meent verder dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat hij de vragen hierover niet goed begrepen heeft. Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij heel wat correcte informatie heeft gegeven die niet in de bestreden beslissing wordt vermeldt en citeert hierbij uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij stelt dat deze informatie klopt en hij aldus weldegelijk veel weet over maatschappelijke zaken in het dorp Shamati.

Wat zijn kennis over de presidentsverkiezingen in zijn dorp betreft, voert verzoeker aan dat "Ook over de presidentsverkiezingen gaf verzoeker correct aan dat deze in 2014 hebben plaatsgevonden en dat men in de moskee zijn stem kon uitbrengen. Hij antwoordde correct dat er een bomaanslag plaatsvond.

Verwerende partij verwijt verzoeker echter dat hij niet weet hoeveel slachtoffers er toen zijn gevallen. Verwerende partij kan het aantal slachtoffers kennen omdat ze dit op het internet kan lezen. Nergens uit deze informatie kan men echter afleiden dat alle inwoners van het dorp, inclusief adolescenten, dit ook weten of dienen te weten."

Wat de wegenwerken in zijn regio van herkomst betreft, merkt verzoeker op dat hij tien jaar oud ("of 13 jaar volgens de leeftijdtest") was in 2010, zodat het niet aannemelijk is dat hij op de hoogte is van wegenwerken die "kilometers verder" hebben plaatsgevonden tussen zijn dorp en het dorp Gumayn. Bovendien stelt verzoeker dat uit de informatie in het administratief dossier niet kan blijken of er daadwerkelijk meer gebruik werd gemaakt van de Shamati brug en of deze zich dichtbij verzoekers woonplaats bevond waardoor hij dit als tienjarige jongen zou opmerken. Verzoeker wijst er nog op dat hem niet werd gevraagd of hij naar het dorp Gumayn ging in 2010 en deze werken er zou kunnen hebben opgemerkt.

Verzoeker wijst er verder op dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met het feit dat hij de overige vragen in verband met zijn geografische kennis van de regio correct heeft beantwoord, zijnde over de school, de rivier, de moskeeën, belangrijke gebouwen en de madrassa in zijn dorp, naburige dorpen en de weg van zijn dorp naar Mehterlam. Hij meent dat hij "onmogelijk correct op deze vragen [kon] antwoorden indien hij niet afkomstig is uit Shamati en er heeft gewoond tot aan zijn vertrek".

Wat de veiligheidssituatie in zijn regio betreft, benadrukt verzoeker dat hij enkel bevraagd werd over de recente veiligheidssituatie in Mehterlam, terwijl zijn kennis over de recente veiligheidssituatie in het dorp Shamati, waar hij woonde, dient te worden onderzocht. Hij benadrukt verder dat hij verschillende recente veiligheidsincidenten heeft opgenoemd en besluit hieruit dat *“Verzoeker heeft dus kennis van recente veiligheidsincidenten in zijn regio, het feit dat hij niet kan aangeven hoeveel slachtoffers er zijn gevallen, heeft geenszins tot gevolg dat er aan zijn recent verblijf mag worden getwijfeld.”* In een dorp waar geen kranten worden gelezen, noch nieuws wordt gekeken, is het niet verwonderlijk dat men deze kennis niet heeft. Verzoeker verwijst andermaal naar zijn minderjarig en ongeschoold profiel en meent dat *“Nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker kennis zou moeten hebben van het precies aantal slachtoffers, zeker wanneer men opgroeit in een permanente context van conflict en doden. Verzoeker is zelf niet getuige geweest van de veiligheidsincidenten en werd bovendien ondervraagd over incidenten die in de stad hebben plaatsgevonden. Verwerende partij eist van verzoeker dat hij hetzelfde weet als het CGVS en haar informatiebronnen, doch dit is onredelijk en foutief.”*

Verzoeker besluit dat uit het voorgaande blijkt dat verzoeker, rekening houdende met zijn profiel en jonge leeftijd, wel een goede kennis heeft van zijn regio en dat zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België aldus wel aannemelijk is. Hij meent dat *“de dossierbehandelaar van het CGVS heeft gedurende enkel informatie gezocht die zijn standpunt, met name dat verzoeker over zijn recent verblijf liegt, bevestigde, zonder objectief te kijken naar het geheel van verzoekers verklaringen”*. Verzoeker vraagt dan ook om de toepassing van het *“oordeel van de twijfel zoals voorzien in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet”*, gezien:

“- Hij heeft immers een oprechte inspanning gedaan en alle relevante informatie meegedeeld aan het CGVS;

- Hij heeft meegewerkt aan het onderzoek;

- Zijn relaas is in grote lijnen geloofwaardig, er zijn geen tegenstrijdigheden vast te stellen met algemene en specifieke informatie over zijn regio van herkomst;

- Er dient rekening te worden gehouden met zijn jonge leeftijd op het ogenblik van vertrek, zijn ongeschoold profiel uit een landbouwersgezin en het feit dat hij pas 3 jaren later voor het eerst werd gehoord omtrent zijn leven in Afghanistan.”

Bovendien werd geen onderzoek gevoerd naar de door verzoeker ingeroepen vrees.

In een derde onderdeel benadrukt verzoeker dat zijn regio gekenmerkt wordt door een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld zodanig hoog is dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Hij citeert uit de EASO-rapporten van mei en juni 2018 inzake de veiligheidssituatie en de nood aan subsidiaire beschermingsstatus voor personen afkomstig uit de provincie Laghman.

In een vierde onderdeel benadrukt verzoeker nog dat de bestreden beslissing niet betwist dat verzoeker niet over een intern vestigingsalternatief beschikt. Hij stelt dan ook dat *“Het is dan ook volledig ten ondergeschikt dat verzoeker erop wijst dat er geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5 § 3 Vreemdelingenwet nu verzoekers familie in Laghman verblijft, hij nergens anders heeft gewoond in Afghanistan, hij ongeschoold is, hij enkel Pashtou spreekt, nog zeer jong is en hij al meer dan 3 jaar Afghanistan heeft verlaten.*

Ten overvloede onderstreept verzoeker dat verwerende partij hiertoe de bewijslast draagt conform voormelde bepaling.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- het artikel *“Rice in Afghanistan”* van UC Davis (stuk 3);
- *“Cropping calendar: dates of planting and harvest major crops”* van ICARDA (stuk 4);
- het artikel *“Livestock: Assessing health”* van UC Davis (stuk 5).

2.1.3. In een aanvullende nota van 10 juli 2019 legt verzoeker volgende documenten neer:

- een enveloppe (stuk 1);
- een brief van de malik, imam en dorpshoofden en hun respectievelijke taskara's met beëdigde vertaling (stuk 2);
- foto's van verzoeker, zijn vader en zijn familie in hun regio van herkomst (stuk 3).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vooreerst vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd. De beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie van 28 mei 2015, genomen naar aanleiding van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, stelde immers dat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker 20,6 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dit toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. Het feit dat verzoeker tijdens zijn volgend verzoek om internationale bescherming en thans in onderhavig verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum toont dan ook aan dat verzoeker bewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid en doet afbreuk aan de bewijswaarde van de door hem voorgelegde taskara die zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum bevat (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 17, nr. 1).

De overige vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers taskara kunnen deze bevindingen slechts versterken. Verzoeker ontkent in zijn verzoekschrift tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd over de datum waarop hij zijn taskara ging ophalen, doch het verweer dat hij zijn taskara ging afhalen in 'het seizoen van het graan' kan geen afbreuk doen aan de bevindingen van de bestreden beslissing. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers dat hij zijn taskara "een maand of enkele dagen" voor zijn vertrek uit Afghanistan had afgehaald (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 6). Verzoeker verklaarde tevens dat hij twee maanden onderweg is geweest vanuit Afghanistan voor zijn aankomst in België op 15 mei 2015 (*Ibid.*, p. 20), waaruit kan worden afgeleid dat hij zijn taskara ten vroegste midden februari 2015 heeft afgehaald. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat verzoekers taskara werd afgestempeld op 14 oktober 2014, hetgeen door verzoeker niet wordt betwist in het verzoekschrift. Hieruit blijkt genoegzaam dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de datum waarop hij zijn taskara ging afhalen. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift bovendien geheel voorbij aan de pertinente en terechte motivering in de bestreden beslissing, die steun vindt in het administratief dossier, dat de authenticiteit van verzoekers taskara vormfouten bevat: "Zo blijkt dat bepaalde handtekeningen op deze taskara gewoonweg mee gekopieerd werden met het document en dat ook het serienummer bovenaan gekopieerd werd. Informatie in het dossier toont aan dat het identificatienummer dat bovenaan een taskara staat steeds wordt gestempeld." De Raad herhaalt dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de instanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Zijn poging om de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming bewust te misleiden met niet-authentieke documenten omtrent zijn identiteit ondergraaft zijn geloofwaardigheid dan ook volledig.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat het door verzoeker voorgehouden profiel van ongeschoolde landbouwerszoon niet aannemelijk maakt. De Raad is immers van oordeel dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, als enige zoon in een landbouwersgezin, zijn dagen zou doorbrengen met louter “niets” doen, zijn vader ontbijt en lunch brengen, “soms velden shuffelen, soms helpen met water” en “kleine zaken in het huis” doen en voor de rest gewoon wat rondhing en speelde (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 7). Verzoekers beschrijving van zijn activiteiten en dagelijkse leven in zijn dorp is immers vaag, ondoorleefd en op zich ongeloofwaardig, temeer in de Afghaanse context waarvan algemeen geweten is dat dit een patriarchale samenleving betreft. Bovendien acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker bij aanvang van de procedure verklaarde dat hij zorgde voor zijn eigen vee (DVZ-verklaring, stuk 19, p. 2), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij deze activiteit zou vermelden wanneer hem tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt naar zijn dagelijkse bezigheden in zijn dorp. Dit is echter niet het geval.

De vaststelling dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn dagelijks leven in Afghanistan geldt temeer nu uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat verzoeker minstens achttien jaar was op het moment dat hij Afghanistan verliet. Bovendien stelt de Raad vast dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn ongeschoolde profiel, nu verzoekers analfabetisme klemmt met de handtekening waarmee hij de documenten bij aanvang van de asielprocedure ondertekende. De Raad acht het dan ook ongeloofwaardig dat verzoeker nooit naar school zou geweest zijn in zijn dorp (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 5). Verzoeker slaagt er niet in om een doorleefde en geloofwaardige beschrijving te geven van zijn dagelijkse activiteiten in dorp, hetgeen zowel zijn profiel als het door hem voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België ondergraaft.

De bestreden beslissing motiveerde verder terecht dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de financiële situatie van zijn familie: *“Gepeild naar het gezinsinkomen legt u, als enige zoon, evenmin geloofwaardige verklaringen af. Zo weet u niet hoe uw vader de meeropbrengst rijst verkocht, weet u niet of hij zijn gecultiveerde graan verkocht en vraagt u zich tot de dag van uw onderhoud op het CGVS ook af hoe hij eigenlijk aan een inkomen geraakte om huishoudspullen te kopen (CGVS, p. 8). De vraag of er naast de opbrengst van de velden nog iets was dat geld voor het gezin opbracht, beantwoordt u bovendien in eerste instantie negatief (CGVS, p. 8), om op het eind van uw persoonlijk onderhoud plots aan te halen dat uw vader soms jonge geiten verkocht (CGVS, p. 22). Over de prijs die hij daarvoor kreeg, zijn uw verklaringen echter incoherent met de objectieve informatie in het dossier. U verklaart dat hij voor zo een jonge geit minimum 8.000 afghani kreeg (CGVS, p. 22), terwijl de prijs voor een geit fluctueert van minimum 1.000 tot maximum 6.500 afghani. Ook gevraagd naar de manier hoe uw vader uw vlucht uit Afghanistan naar Europa bekostigde, heeft u het raden, wat niet zomaar kan worden aangenomen (CGVS, p. 8). Van iemand die zijn thuisland verlaten heeft, en zeker van de enige zoon, mag worden verwacht dat die op de hoogte is hoe zijn reis betaald werd, wie eventueel dient te worden terugbetaald en hoe die persoon dan moet worden terugbetaald, allemaal zaken waar u blijkbaar niet op de hoogte van bent (CGVS, p. 8).”* Verzoeker beperkt zijn verweer in het verzoekschrift tot kritiek op de door de commissaris-generaal toevoegde objectieve informatie over de verkoopprijs van geiten in Afghanistan en meent dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid wat de verkoopprijs van een geit in zijn vermeende regio van herkomst, Laghman, is. In zoverre verzoeker gevolgd kan worden dat uit de objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 18, nr. 11) blijkt dat de verkoopprijs van geiten fluctueert en afhankelijk is van verschillende elementen, merkt de Raad op dat verzoeker zelf geen informatie bijbrengt waaruit blijkt dat de verkoopprijs in zijn regio van herkomst, Laghman, verschilt van de minimum- en maximumprijzen in het administratief dossier beschikbare informatie. Verzoeker toont dan ook niet aan dat het aannemelijk is dat geiten in zijn vermeende regio voor een bijna een kwart hogere prijs worden verkocht dan de maximumprijs die vermeld wordt in de beschikbare informatie met betrekking tot de verkoopprijs van geiten in Afghanistan. Aldus kan zijn verweer hierover niet dienstig worden aanvaard. Verzoeker gaat bovendien niet in op de overige motieven van de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat hij geen zicht biedt op de financiële situatie van zijn familie.

De bestreden beslissing oordeelde verder nog terecht dat verzoekers landbouwkennis met betrekking tot zijn vermeende regio van herkomst ontoereikend is. Verzoekers verweer dat zijn verklaringen dat er in de provincie Laghman voornamelijk graan en rijst geteeld worden en dat het voornaamste vee bestaat uit schapen en geiten overeenstemmen met objectief beschikbare informatie kan geenszins een afbreuk doen aan het geheel van de motieven in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat, zelfs indien kan worden aanvaard dat verzoeker een basiskennis bezit over landbouw in zijn regio, deze kennis niet gedetailleerd of lacunair is. Verzoeker voert ter minimalisering van zijn beperkte kennis immers aan dat hij nog een kind was en niet hoefde te werken op het land.

Hierboven werd immers reeds geoordeeld dat uit het leeftijdsonderzoek reeds bleek dat verzoeker minstens achttien jaar oud was toen hij uit Afghanistan vertrok en dat zijn verklaringen over zijn dagelijkse bezigheden ongeloofwaardig zijn. Bovendien kan van verzoeker, zelfs rekening houdende met zijn jonge leeftijd, als landbouwerszoon die opgroeide in een landbouwgemeenschap in Afghanistan, redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de landbouwactiviteiten in zijn regio. Dit geldt te meer nu verzoeker verklaarde dat hij zijn vader ontbijt en lunch bracht naar de velden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 7) en dat hij voor het vee zorgde (DVZ-verklaring, stuk 19, p. 2). Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is verzoekers kennis hierover echter lacunair, hetgeen zijn profiel van een landbouwerszoon die tot aan zijn vertrek naar België in zijn de provincie Laghman heeft verbleven, verder ondergraaft.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat zijn verklaringen over de zaaiperiode van rijst weldegelijk overeenstemt met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat de “*transplant*” van rijst in juni gebeurt (Landeninformatie, stuk 18, nr. 6) merkt de Raad evenwel op dat uit dezelfde informatie genoegzaam blijkt dat de “*nursery*” van rijst in april gebeurt. Van verzoeker kan aldus redelijkerwijze worden verwacht dat hij het zaaiproces van rijst volledig en gedetailleerd kan toelichten. Dat verzoeker enkel zou vermelden dat rijst in juni/juli gezaaid wordt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 8) is dan ook niet aannemelijk, temeer gezien hij in het verzoekschrift zelf benadrukt dat hij wel kennis heeft van de manier waarop rijst geteeld wordt. Bovendien werd in de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de oogsttijd van rijst, gezien hij tijdens het persoonlijk onderhoud aanvankelijk verklaarde dat rijst geoogst wordt in mei/juni (*Ibid.*), terwijl hij later correct aangaf dat dit in oktober/november gebeurt (*Ibid.*, p. 23). De Raad stelt dan ook vast dat verzoekers verklaringen hierover een ingestudeerd karakter vertonen. Waar verzoeker nog aanvoert dat er weinig bekend is over de rijstteelt in Afghanistan, merkt de Raad op dat de informatie in het administratief dossier, waarop verzoeker zich zelf baseert ter ondersteuning van zijn verweer, betrekking heeft op de vermeende regio van herkomst van verzoeker, de provincie Laghman. Verzoekers verweer kan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot zijn kennis van de rijstteelt dan ook niet in een ander daglicht stellen.

Verzoeker gaat met zijn verweer in het verzoekschrift dat hij kennis heeft van de zaai- en oogsttijden van graan bovendien voorbij aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker wel correct de zaai- en oogsttijden van graan kan vermelden (*Ibid.*, p. 6; Landeninformatie, stuk 18, nr. 6), doch dat zijn kennis van de graanteelt verder beperkt is (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 9). Hieruit blijkt andermaal dat verzoekers verklaringen een ingestudeerd karakter vertonen.

De bestreden beslissing stelde verder terecht vast dat verzoekers kennis van ziektes die de graan- en rijstteelt kunnen beïnvloeden, lacunair is (*Ibid.*, p. 9). Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat niet van hem kan worden verwacht dat hij kennis bezit van onderzoekers en wetenschappers. Hoewel van verzoeker geenszins een academische kennis wordt verwacht of kan worden geëist, merkt de Raad op dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker een kennis tentoonstelt die overeenstemt met de objectieve informatie beschikbaar in het administratief dossier en waaruit zijn bekendheid met zijn eigen leefomgeving in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België kan blijken. Verzoeker slaagt er echter niet in om doorleefde ervaringen te geven en te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leefwereld en beweerde regio van herkomst. Deze vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers profiel en zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België.

Wat verzoekers kennis van de komkommerteelt in zijn regio betreft, merkt de Raad andermaal op dat uit het leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker minstens achttien jaar oud was toen hij uit Afghanistan vertrok en dat, zelfs rekening houdende met zijn jonge leeftijd, van verzoeker, als landbouwerszoon die opgroeide in een landbouwgemeenschap in Afghanistan, redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de landbouwactiviteiten in zijn regio. Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij als kind niet op de hoogte kan zijn van de komkommerteelt van volwassenen waar hij weinig contact mee had, kan dan ook niet dienstig worden aanvaard. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet zou weten wanneer komkommers gezaaid worden in zijn regio (*Ibid.*, p. 21).

Verzoeker kan bovendien niet gevolgd worden dat uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij wel kennis heeft van de draagtijd van geiten.

Verzoeker verklaarde immers *“En hoe lang zijn ze zwanger uw geiten? Dat weet ik niet, tien maand nadien hebben ze een kleintje”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 22), waaruit genoegzaam blijkt dat hij de draagtijd van geiten niet kan aangeven. Verzoekers verklaringen eerder tijdens het persoonlijk onderhoud dat *“Sommige geiten hebben twee keer per jaar een baby en sommigen slechts een keer in 10 maand”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 22) is onvoldoende om deze vaststelling in een ander daglicht te stellen. Het is immers niet aannemelijk dat verzoeker, die zelf verklaarde het vee te verzorgen (DVZ-verklaring, stuk 19, p. 2) de draagtijd van zijn geiten niet meer gedetailleerd zou kunnen aangeven, temeer gezien hierboven reeds werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn scholing.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers kennis over de ziektes van geiten lacunair is. De Raad merkt verder op verzoekers betoog in het verzoekschrift dat hij wist dat geiten kunnen doodgaan van brood, geen afbreuk doet aan het geheel der volgende vaststellingen in de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn profiel en zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst niet aannemelijk maken: *“Over hun ziektes zegt u dan weer dat ze soms diarree of een lopende neus hadden en soms moesten hoesten (CGVS, p. 22). Gevraagd wat u deed om hen dan te genezen van deze ziektes, zegt u dat uw vader medicijnen kocht, zonder te kunnen preciseren welke (CGVS, p. 22). Gevraagd naar ander ziektes, die meer typisch zijn voor geiten, kunt u enkel zeggen dat ze gedehydrateerd kunnen zijn. Meer niet (CGVS, p. 22). Gevraagd van wat een geit diarree krijgt, zegt u logischerwijs correct dat dit van het eten van druiven en watermeloen kan zijn, al lijkt het weinig geloofwaardig dat plattelandsbewoners in Afghanistan druiven en watermeloenen aan geiten zullen geven, niet alleen wegens de kostprijs ervan, maar ook omdat geitenhoeders toch op de hoogte moeten zijn van de neveneffecten van het geven van fruit in het algemeen. Uw antwoord, dat sommigen het wisten, anderen niet en dat u er niet steeds was om het hen te zeggen, is weinig ernstig, gezien uw afkomst uit een landbouwgemeenschap die zo kenmerkend is voor uw plaats van herkomst (CGVS, p. 23). Bovendien is het frappant dat u niet weet wanneer de watermeloenen geoogst worden, of in de bazaar liggen omdat u aangeeft dat er geen watermeloenen geteeld worden in uw streek en dat u niet kunt preciseren wanneer de druiven rijp zijn (CGVS, p. 23). Nochtans worden er zeker wel druiven geteeld in Laghman, aldus de informatie in het dossier. Van parasieten bij geiten heeft u dan weer nog nooit gehoord, noch heeft u weet van kleine diertjes die op of onder de huid van uw geiten konden leven (CGVS, p. 22). Nochtans toont info aan dat geiten last kunnen hebben van allerlei parasieten of meer specifieke ziektes.”* Het feit dat er geen watermeloenen geteeld worden in zijn regio en dat verzoeker niet weet wanneer de druiven rijp zijn omdat zijn vader deze niet teelde, kan geen afbreuk doen aan verzoekers lacunaire kennis hieromtrent (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 23), gezien uit zijn verklaringen over de geitenteelt blijkt dat dergelijke kennis deel uitmaakt van zijn dagelijkse leefomgeving. Dergelijke vaststellingen tonen aan dat verzoeker wel louter theoretische kennis kan vermelden, doch er geenszins in slaagt om deze te koppelen aan zijn eigen leefwereld.

Verzoeker wijst er verder nog op dat uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij het woord ‘parasieten’ niet begreep, doch uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* hierna uitlegde dat dit *“kleine diertjes op hun huid of in?”* zijn, waarop verzoeker antwoordde *“Nee niet van die dingen”* (*Ibid.*, p. 22), zodat kan worden aangenomen dat hij de vragen hierover uiteindelijk weldegelijk had moeten begrijpen. Uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 18, nr. 10) blijkt echter dat geiten wel degelijk last hebben van parasieten, zodat de Raad het niet aannemelijk acht dat verzoeker dit niet zou kunnen vermelden wanneer hem hiernaar gevraagd wordt. De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt dan ook door de Raad overgenomen.

Verzoeker voert nog aan dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier niet blijkt dat de overstromingen die verzoekers regio troffen in 2013 en 2014 plaatsvonden in verzoekers dorp, zodat de commissaris-generaal niet aantoonde dat verzoeker hierover op de hoogte dient te zijn. Hierbij merkt de Raad op dat uit landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 18, nrs. 1-2) blijkt dat verzoekers dorp zich op slechts vijf kilometer van de districtshoofdstad Mehterlam, waar de overstromingen in 2014 plaatsvonden (*Ibid.*, nr. 15), bevindt en dat verzoekers dorp gelegen is vlakbij de rivier (*Ibid.*, nr. 1-2; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 11). De Raad is dan ook van oordeel dat redelijkerwijze kan worden geacht dat, zelfs indien kan worden aanvaard dat de overstromingen niet plaatsvonden in zijn eigen dorp, verzoeker beter op de hoogte zou zijn van overstromingen die plaatsvonden in zijn regio (Landeninformatie, stuk 18, nrs. 14-15), gelet op de impact die dergelijke overstroming heeft op zijn eigen leefomgeving. Dit is echter niet het geval (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 11-12). Dit geldt temeer nu hierboven reeds is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers ongeschooldheid.

Dergelijke vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn profiel als landbouwerszoon, alsook aan zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst voor zijn vertrek naar België.

De Raad merkt verder op dat, in zoverre verzoeker kan gevolgd waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat de door hem gegeven informatie over scholen in zijn regio (*Ibid.*, p. 4) klopt, dit gegeven geen afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing die toestaan om te besluiten dat verzoekers kennis over de schoolvakanties en examens in zijn regio lacunair is. Verzoekers verweer dat hij de vragen over de start van het schooljaar niet begrepen heeft, vindt geen steun in de notities van het persoonlijk onderhoud, gezien verzoeker verklaarde dat *"In welke van deze zes maand start het schooljaar? Ik weet het niet"* (*Ibid.*, p. 5). Hieruit kan geenszins blijken dat verzoeker de vraag niet zou begrijpen. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift verder aan dat hij zelf nooit naar school is geweest, doch hierboven werd reeds terecht geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn ongeschooldheid. Bovendien werd in de bestreden beslissing reeds terecht geoordeeld dat dit geen afdoende verklaring biedt voor het ontbreken van een voldoende gedetailleerde, met objectieve informatie overeenstemmende kennis met betrekking tot zijn directe leefomgeving. Het loutere feit dat verzoeker aangaf dat het schooljaar na de zomer startte kan dan ook geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker de maand niet zou kunnen aangeven, temeer gezien uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij de Afghaanse kalender beheerst (*Ibid.*, p. 5).

De Raad merkt verder op dat verzoekers verweer in het verzoekschrift dat van hem niet kan worden verwacht dat hij het aantal slachtoffers kent van de bomaanslag in zijn dorp die plaatsvond tijdens de verkiezingen, gebaseerd is op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Die stelt immers dat *"Vervolgens weet u correct te melden dat volwassenen hun voorkeur voor de presidentsverkiezingen in 2014 konden uitbrengen in de moskee van uw dorp (CGVS, p. 10). U verklaart dat er op de dag van de verkiezingen een bomaanslag heeft plaatsgevonden. Vreemd dat u dan niet weet of mensen daar effectief hun stem konden gaan uitbrengen (CGVS, p. 11), indien er daadwerkelijk een bomaanslag zou hebben plaatsgevonden."* De Raad merkt hierbij op dat van verzoeker, die zelf dit incident vermeldt dat plaatsvond in zijn vermeende regio van herkomst, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met dit incident. Gelet op bovenstaande motivering is dit echter niet het geval. Deze motivering is pertinent en correct en wordt aldus overgenomen door de Raad.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift andermaal wijst naar zijn jonge leeftijd ter minimalisering van zijn kennis van de wegenwerken in zijn regio in 2010, merkt de Raad andermaal op dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn leeftijd. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers verweer in het verzoekschrift geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat *"Tot slot legt u inzake grote wegenwerken in uw regio de laatste jaren verklaringen af die niet stroken met de informatie in het dossier. U beweert dat er nooit iets werd ondernomen op de weg die loopt van het dorp Gumayn naar Shamati (CGVS, p. 13). Nochtans werd die weg eind 2010 onder handen genomen, wat een grote positieve impact had op de plaatselijke bevolking. En waar ervoor niemand op de brug van uw dorp kon rijden met zijn voertuig, konden vanaf dan de kleinere voertuigen moeiteloos passeren. Het mag verwondering heten dat u deze vooruitgang niet zou hebben opgemerkt."* Verzoekers verweer dat uit de informatie in het administratief dossier niet blijkt dat deze brug daadwerkelijk meer gebruikt werd, doet geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker deze belangrijke wegenwerken niet zou hebben opgemerkt. Het loutere feit dat uit het administratief dossier niet blijkt dat deze brug zich dicht bij verzoekers woonplaats bevindt biedt geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van verzoekers leefomgeving. De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt dan ook door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat niet van hem kan worden verwacht dat hij weet hoeveel slachtoffers er bij aanslagen in zijn regio vallen, merkt de Raad andermaal op dat dit verweer andermaal gebaseerd is op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Die oordeelde immers dat: *"Tot slot wordt de conclusie dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegt over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België versterkt door uw gebrekkige kennis inzake de veiligheidssituatie in Mehtarlam de jaren voor uw vertrek. U heeft enkel weet van een aanslag op dokter Abdullah en Hesmatulah, maar alweer stokt uw kennis wanneer wordt doorgevraagd (CGVS, p. 13). Van dokter Abdullah zegt u dat het een oudere was en hij een leider was in Laghman. Wanneer hij effectief gedood werd weet u niet te vertellen."*

Over de dood van Hesmatulah zegt u dan weer zeer algemeen dat iemand hem doodde en dat ook deze persoon het hoofd van Laghman was. De vraag of hij dan de gouverneur was, ontwijkt u door te zeggen dat uw vader u verteld had dat hij het hoofd was en een jihadicommandant (CGVS, p. 13). Nog frappanter dan deze wel zeer beperkte kennis is uw onvermogen om andere voorbeelden te geven van al dan niet dodelijke incidenten die gebeurd zijn in en rond de stad Mehtarlam (CGVS, p. 13 & 21). Informatie in het dossier toont aan dat er in het jaar voor uw vertrek heel wat aanslagen plaatsvonden in en rond uw provinciehoofdstad, met jammer genoeg dodelijke burger- en overheidsslachtoffers als gevolg. In het door u gekende Hakimabad (CGVS, p. 12), werden in 2013 zelfs zeven leden van eenzelfde familie gedood toen hun wagen op een bembom botste. Ook vond er op een ander moment een veldslag plaats in een checkpoint waarbij vijf arbaki's gedood werden en zes gewond. Het is niet aannemelijk dat u niet gehoord zou hebben van deze en andere aanslagen nabij Mehtarlam waarbij burgers gewond of gedood werden (zie administratief dossier). Gevraagd of u kennis hebt van een aanslag op een begrafenis van een belangrijk persoon, zegt u zeer algemeen dat er een arbaki gedood werd en er een aanslag op zijn begrafenis had plaatsgevonden (CGVS, p. 14). Waar die aanslag plaats had gevonden is u echter vreemd, zelfs of deze in Mehtarlam had plaatsgevonden, weet u niet. Ook wanneer deze had plaatsgevonden en of er mensen werkzaam voor de overheid om waren gekomen, weet u niet te vertellen. Nochtans vond deze aanslag slechts enkele maanden voor uw beweerde vertrek uit Laghman plaats, vond deze aanslag in Mehtarlam zelf plaats en vielen er zeker zestien doden onder wie het hoofd van de misdaadafdeling en drie andere agenten. Opnieuw mag het verwondering heten dat u een enkele bijkomende informatie kunt geven bij deze toch wel indrukwekkende aanslag." Dat verzoekers wel kennis had van de aanslagen op dokter Abdullah en Hesmatulah kan geen afbreuk doen aan bovenstaande motivering, gezien uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekers kennis van deze incidenten lacunair is wanneer hierop wordt doorgevraagd. De Raad merkt hierbij op dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de recente veiligheidssituatie in zijn regio. Gelet op bovenstaande motivering is dit echter niet het geval. Deze motivering is pertinent en correct en wordt aldus overgenomen door de Raad.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van verzoeker in de bestreden beslissing op te nemen. De Raad merkt op dat, aangezien verzoeker verklaarde zijn hele leven in Shamati gewoond te hebben tot aan zijn vlucht in maart 2015 (DVZ-verklaring, stuk 10, p. 4), van hem weldegelijk de kennis kan worden verwacht waaruit blijkt hij zijn hele leven in zijn vermeende regio van herkomst gewoond heeft. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, is de Raad van oordeel dat verzoekers gebrekkige kennis over de oogst- en zaaitijden, geiten en schoolvakanties in zijn regio het vermoeden doet ontstaan dat verzoeker reeds eerder zijn regio van herkomst had verlaten, voorafgaand aan de leeftijd waarop hij deze kennis zou hebben verworven had hij werkelijk in zijn voorgehouden regio van herkomst gebleven tot aan zijn vertrek naar België.

Zoals hierboven reeds werd beoordeeld kan bovendien geen geloof worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden profiel, zodat de verwijzing naar dit profiel ter minimalisering van verzoekers lacunaire kennis niet wordt aanvaard. Verzoekers verweer dat hij over voldoende kennis beschikt van zijn regio van herkomst is niet zwaarwichtig genoeg om afbreuk te doen aan deze vaststelling, gezien verzoeker hiermee niet aantoonde dat hij tot zijn vertrek uit Afghanistan in zijn regio van herkomst heeft verbleven.

De door verzoeker geciteerde informatie van "G. Westerveen, toenmalige directeur van UNHCR te Brussel" en BCHV, kan geen afbreuk doen aan bovenvermelde concrete vaststellingen in hoofde van verzoeker. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is bovendien niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

De neergelegde documenten kunnen evenmin afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen. Er dient op te worden gewezen dat de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit. Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad niet aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten. De bewijswaarde van verzoekers taskara werd hierboven reeds beoordeeld. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat het niet redelijk is om van hem te verwachten dat hij de originele versie van de taskara van zijn vader neerlegt omdat zijn vader deze nodig heeft, merkt de Raad dat dit verweer op zich geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de taskara

van verzoekers vader een kopie betreft, waarvan de inhoud en de vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is, zodat de bewijswaarde van deze taskara relatief is.

Wat de door verzoeker in zijn aanvullende nota neergelegde foto's betreft, wijst de Raad erop dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Hoe dan ook merkt de Raad op dat uit deze foto's niet kan blijken dat verzoeker tot aan zijn vertrek naar België in zijn voorgehouden regio van herkomst heeft verbleven. De door verzoeker in zijn aanvullende nota neergelegde bevestigingsbrief van de dorpsoudsten en imam van de moskee kan hiertoe evenmin volstaan aangezien deze een gesolliciteerd karakter heeft en louter vermeldt dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Shamati, doch niet uitdrukkelijk vermeldt dat verzoeker hier tot aan zijn vertrek naar België heeft verbleven. Bovendien wijst de Raad op objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 18, nr. 28), met name de COI Focus "*Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*" van Cedoca van 21 november 2017, waaruit blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverspreid is en tal van Afghaanse documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden.

Derhalve heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoeker weigert aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België. Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven hierover, *quod non in casu*. De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot aan zijn vertrek naar België verbleven heeft in Shamati, in het district Mehterlam, in de provincie Laghman in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Aldus kan de loutere verwijzing naar verzoekers herkomst niet volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Ten overvloede dient erop gewezen dat, waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat het "*tot de taak van de asielinstanties [behoort] om te beoordelen of een verwijderingsbeslissing het beginsel van non-refoulement zou miskennen*", noch de bestreden beslissing, noch onderhavig arrest een verwijderingsmaatregel betreft daar de bevoegdheid van zowel de commissaris-generaal als de Raad zich *in casu* beperkt tot een beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de veiligheidssituatie in de provincie Laghman, doch gelet op het feit dat verzoeker zijn recente herkomst uit Shamati, in het district Mehterlam in de provincie Laghman in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming zijn recente herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 2-23).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP